

Město jako učebnice

Cyklus kreativních workshopů pro děti na Praze 3

BYDLELI TU PŘED NÁMI IV. – VLADIMÍR BOUDNÍK 22

Seznámení s grafikem Vladimírem Boudníkem a jeho tvorbou; procházka k domu, v němž na Žižkově bydlel; cestou vnímání krásy všednosti a omšelosti; čtení úryvku z manifestu explosionalismu; tvoření obtisků a frotáží, jež skýtá městské prostředí.

ÚKOL ČÍSLO 1

Grafik a malíř Vladimír Boudník (1924–1968) vymýšlel originální grafické techniky a rád experimentoval. Jako své tiskové desky například často používal plechy z továrny, v níž pracoval. Mnohdy i odřezky nebo materiál, který už byl „znehodnocený“ strojem. Založil vlastní umělecký směr se složitým názvem explosionalismus. Na Žižkově žil nejprve v dnešní ulici Jana Želivského 35 a přibližně od roku 1957 až do své smrti bydlel na adrese:

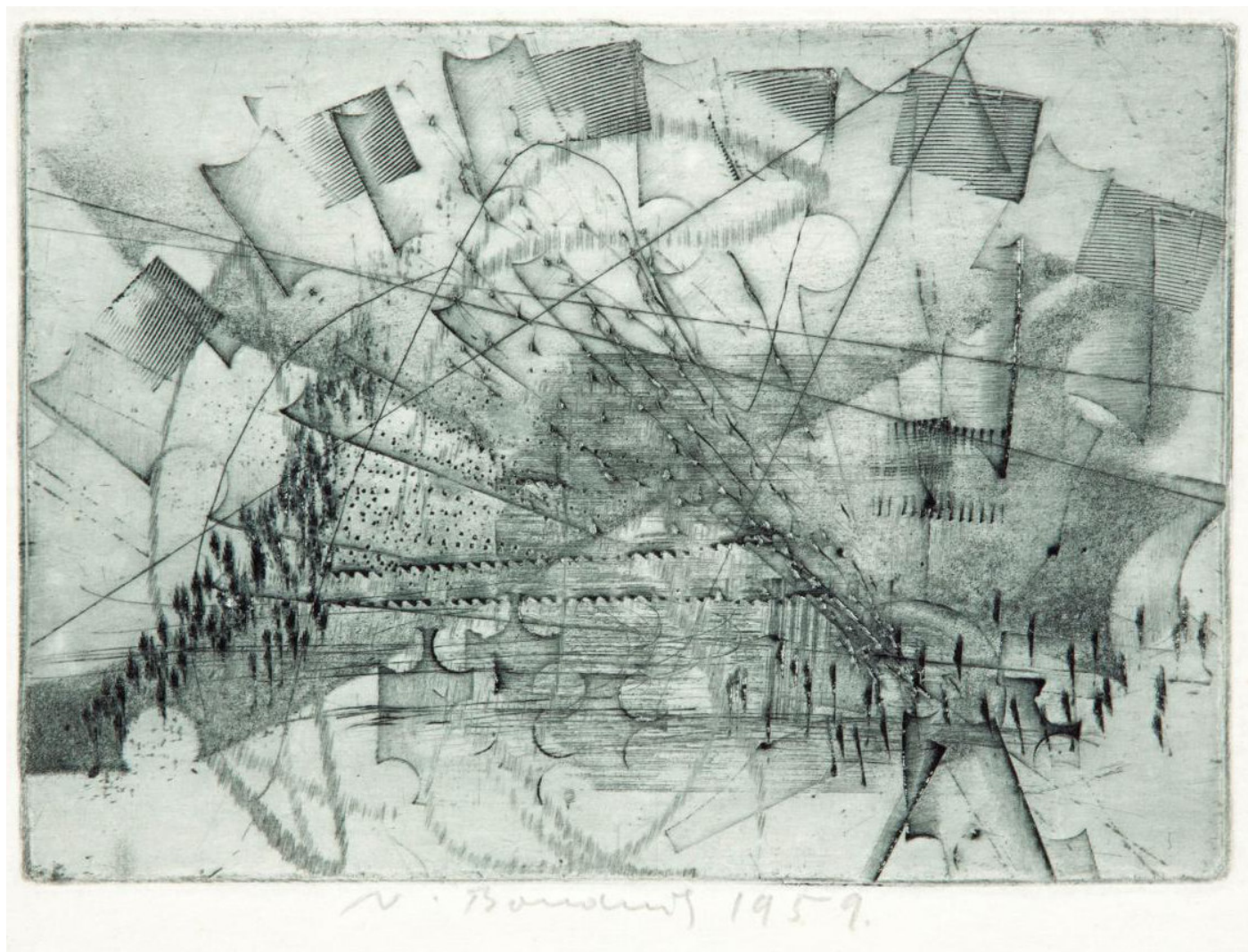
ÚKOL ČÍSLO 2

Podívej se na nebe. Pokud jsou na něm mraky, v klidu si je prohlédni a zkus v nich najít nějaká zobrazení. Co ti připomínají?

ÚKOL ČÍSLO 3

Podobně si pozorně prohlédni oprýskané zdi, všímej si struktur chodníků, krytů kanálů, vzorů, jež vytvářejí strhané plakáty na výlepových plochách nebo graffiti... Určitě tě zaujmou i další motivy, v nichž můžeš najít krásu všednosti a omšelosti – stačí se jen dívat jinýma očima, než když spěcháš do školy nebo na kroužek...

Pokud máš fotoaparát nebo mobil, můžeš některé ze svých vizuálních objevů vyfotit. Soustřeď se na kompozici a na detail.

Vladimír Boudník, Stopy materiálu, aktivní grafika, 1959

ÚKOL ČÍSLO 4

Vladimír Boudník se od roku 1949 snažil shrnout své názory na tvorbu ve výstižném textu – takovému veřejnému programovému vyjádření se říká manifest. Boudník napsal několik manifestů explosionismu – vlastního směru, který prosazoval spontánní tvoření vycházející z volné asociace. Ano, zní to strašně složitě! Ale všechno si samozřejmě vysvětlíme.

Úryvek z MANIFESTU EXPLOSIONISMU č. 2:

„Každý z vás bude umělcem, zbaví-li se předsudků a netečnosti. (...) Většina z vás za pomoci fantazie vytváří z mraků, skal nebo z olova litého o vánocích různé světské podoby. Právě tak je tomu, zahledíte-li se na oprýskanou zeď, žíly mramoru. Vidíte tváře, postavy... Vše se prolíná, ožívuje. Uvedené prvky rozjitřily staré prožitky, uložené ve vašem mozku ve formě vzpomínek.“

Vladimír Boudník, 15. dubna 1949

ÚKOL ČÍSLO 5

Víme už, že umělcem může být každý – takže jdeme tvořit! Podobně jako Vladimír Boudník se necháme inspirovat nahodilými výjevy uličního prostředí: oprýskanými zdmi, strukturami chodníků a silnic, reliéfy kanálů, mřížek či plotů... Tím ale naše prostředky nekončí, také třeba kůra stromů, žilky listů nebo řazení stébel trávy stojí za povšimnutí...

Techniku frotáže, monotypu, tisku a neomezeného experimentování můžeme použít samostatně nebo vzájemně kombinovat.

(papír různých struktur a gramáží, barvy, válečky, tužky, voskovky – realizováno mimo pracovní list)

SHRNUTÍ:

Co mě dnes moje město naučilo?

Místo na nové poznatky nebo kresebné záznamy: